

CA VỌNG-CỔ HOÀI LANG 6

Thiệt quả là giai-nhân trên thế.

Sắc vi trang thêm quế cung trắng.

Tài Văn-Quân, Đạo-Uẩn củng chưa bằng.

Hay là Lâm-tần-Khanh tái phục củng không chùng.

Xem văn-chương dường chuốt ngọc trau vàng.

Khiến cho hồn thơ lai láng cảm tình chứa chan.

Tấm lòng này bỗng khi không mà lao đao vờ vẩn

Hình như tinh-thần đà theo vương vấn khách hồng-nhan.

Biết đó đây lúc tiên-khiên có chãng duyên nợ.

Mà sao ngày rày gặp gỡ lạ lòng thay ?

Lòng mong rằng bể-ái từ đây đặng tràn đầy.

Kéo vì ai mà đau xót tắc dạ này.

Nhưng mà : Nhìn tường thân thể tôi đây.

Bần-sĩ cơ-hàn rách rưới hèn thay.

Cách xa nhau như trời thăm đất dày.

Mong gì những chuyện mơ màng viễn vông.

Khách văn-chương nay đặng tương phùng.

Không khỏi động lòng lai láng hồn thơ.

Vậy mau tay họa lại ít vần,

Cho nàng đặng biết rõ tài Nam-nhân.